

تأثیر یادگیری مشارکتی بر پیشرفت تحصیلی و خودکارآمدی دانش آموزان ابتدایی شهر بندرعباس

الهام رنجبری

کارشناسی ارشد روان شناسی تربیتی

اداره آموزش و پرورش بندرعباس ناحیه ۱

چکیده:

پژوهش حاضر به منظور تأثیر یادگیری مشارکتی تحصیلی و خودکارآمدی دانش آموزان ابتدایی شهر بندرعباس انجام گرفته است. این پژوهش شبه آزمایشی با پیش آزمون و پس از آزمون و گروه کنترل بود. دانش آموزان دختر ابتدایی شهر بندرعباس تشکیل دهنده جامعه آماری پژوهش بودند. نمونه تحقیق شامل ۵۰ دانش آموز دختر پایه ششم بود که ۲۵ نفر برای گروه کنترل و ۲۵ نفر برای گروه آزمایش انتخاب شدند. گروه آزمایش به مدت سه ماه آموزش دیدند و در این مدت گروه کنترل هم به روش سنتی آموزش لازم را دریافت کردند. داده های مورد نیاز برای پیشرفت تحصیلی دانش آموزان از طریق دو آزمون پیشرفت تحصیلی هم سطح به عنوان پیش آزمون و پس آزمون به دست آمد و برای سنجش خودکارآمدی از پرسش نامه خودکارآمدی ویلرولدهم (۱۹۸۲) به عنوان پیش آزمون و پس آزمون مورد استفاده قرار گرفت که با کواریانس تحلیل شد. نتایج نشان داد که یادگیری مشارکتی بر پیشرفت تحصیلی و خودکارآمدی دانش آموزان دوره ابتدایی شهر بندرعباس تأثیر دارد. همچنین، یادگیری مشارکتی بر خودکارآمدی دانش آموزان تأثیر و یادگیری مشارکتی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان تأثیر دارد. بین پیشرفت تحصیلی و خودکارآمدی دانش آموزان رابطه وجود دارد. بنابراین، روش یادگیری مشارکتی نسبت به روش سنتی کارایی بیشتری دارد و دانش آموزانی که به روش مشارکتی آموزش دیده بودند پیشرفت تحصیلی و خودکارآمدی بیشتری را از خود نشان دادند.

واژه های کلیدی: پیشرفت تحصیلی، روش یادگیری مشارکتی، روش تدریس سنتی و خودکارآمدی

مقدمه

پیشرفت تحصیلی هر جامعه ای در گروه توان آموزشی آن جامعه است و کارایی هر سیستم آموزشی را با سنجش میزان دستیابی فراگیران آن سیستم به هدف های آموزشی می توان برآورد نمود. هدف های آموزشی همچنین تعیین کننده روشها و برنامه های آموزشی هستند. آنچه که امروزه در آموزش بسیار مهم و حیاتی به نظر می رسد این است که باید به شاگردان کمک شود تا مهارت خود را در تفکر و استدلال افزایش دهند و اطلاعات موجود را پردازش کنند و آن ها را به کار برند. همچنین، در حین آموزش زمینه و تجارب لازم برای برقراری صحیح روابط اجتماعی و همدردی و همدلی با دیگران فراهم گردد و این شرایط در پرتو روش های آموزش معلم میسر است (فاتحی زاده، ۱۳۸۰).

یادگیری مشارکتی از جمله این روش های فعال می باشد. در روش های آموزشی مشارکتی که به فعال بودن دانش آموزان و رشد همه جانبه وجودی آنها تأکید می شود فراگیر نه فقط انتقال دهنده دانش بلکه آسان ساز فرآیند آموزشی و رشد ویژگی های شناختی و رفتاری دانش آموز است و همچنین در این روش دانش آموزان برای تبادل اندیشه ها با همدیگر گفتگو می کنند کارها را با کمک هم انجام می دهند پرسش های خود را از همدیگر می پرسند برای دستیابی به پاداش های درونی و بیرونی با هم همکاری می کنند و به هر یک از هم آموزان برای بیان نظر فرصت می دهند.

یادگیری مشارکتی یک روش آموزشی است که در سه دهه اخیر توجه بسیاری را به خود جلب کرده است. بسیاری از تحقیقات نشان داده اند که دانش آموزان به لحاظ تحصیلی و اجتماعی وقتی فرصت هایی برای تعامل با یکدیگر به دست می آورند و زمانی که به